

des? Ja, mine Herrer! jeg kan maaskee ikke føre et Beviis i egentlig og streng Form, uagtet jeg maa troe, at der til den i London-tractaten optagne Bestemmelse om Arvesølgens Overgang i hele Monarchiet til Prinds Christian af Glücksborgs mandlige Descendents, uden nogen Tilføielse om anden særlig Ret, nødvendig har knyttet sig en bestemt med Vi-beholdelsen af Kongelovens Arvesølge uforenelig Forestilling; men jeg har et Beviis, som for mig er fuldkommen tilstrækkelig; jeg maa overlade til Andre at prøve Tilstrækkeligheden deraf for dem. Den danske Regjering har for 5 Maanedes siden forelagt det kongelige Budskab, der indeholder begge Dele, baade en ny Linies Kaldelse til Regjeringen og en Forandring af Kongelovens Arvesølge, og erklæret dette Indhold for Resultat af Overenskomst med de fremmede Magter; der har været reist Strid herom; vort Ministerium har meddeelt dette til Udlandet, og der er under den herom førte Correspondents og Forhandling i ethvert Tilfælde ikke fra nogen af Regjeringernes Side, enten de fremmedes eller vor egens, ytret Formodning om, at Budskabet skulde indeholde flere positive Bestemmelser, end der var nødvendigt. Jeg vil nu dermed ikke sige, at det er fuldkommen klart, at en Tvivl herom, tidligere fremsat herfra, ikke skulde have kunnet finde Indgang; men saa meget er for mig klart, at nu, saa lang Tid efter, ville de fremmede Magter ikke modtage noget Andet, end hvad der engang er opstillet og saa længe fastholdt som Udtryk af den trufne Overenskomst; de ville ikke kunne bringes til at erkjende og indrømme, at der i al denne Tid skulde, med deres Bisald, have været gjort gjældende en Opfattelse af Tractaten, der ikke var noiagtig. Det er Noget, man maaskee kan være misfornøiet med; men jeg troer, at saaledes stiller dog Sagen sig i Virkeligheden. Det havde maaskee, ja sandsynligviis, været muligt at frembringe en forandret Bestemmelse eller Opfatning for Fremlæggelsen i October; det vilde maaskee ikke have været umuligt i October og November 1852; men i Marts 1853 antager jeg det for umuligt at frembringe nogen Forandring i denne Henseende; i det Ringeste antager jeg det for at være saa vån-

skeligt, at jeg for mit Bedkommende ikke kan deeltage i at stemme for at omgaae Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge som ikke nødvendig hørende med til Overenskomsten. Naar det nu er saa, er det maaskee ikke meget værd at indlade sig paa Spørgsmaalet, om Kongelovens Arvesølgens Ophævelse i og for sig er ønskelig eller en stor Ulykke eller Noget, man vel kan betragte som mindre heldigt, men dog finde sig i. Jeg for min Deel vilde ønske, at man havde undgaaet Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, saaledes som den er foreslaaet, for nemmelig, fordi det forekommer mig, at det vilde have været bedst, om man i hele denne Sags Behandling saa lidet som muligt havde rørt ved det, der hører til det historiske Grundlag, ved det, som Folket har troet paa og støttet sig til; dette er Noget, som man i det monarchiske Princip's Interesse meget skal vogte sig for at røkke. Men, naar man, forladende denne almindelige Betragtning, kommer ind paa Spørgsmaalet om, hvad der i en Fremtid, som man maa ønske saa fjern som muligt, men som ogsaa kan indtræffe snart, kan i det enkelte virkelige Tilfælde vise sig ønskeligt og nyttigt, da tilstaaer jeg, at den agnatist-cognatistiske Arvesølgens Fortrin ikke forekomme mig saa store, at jeg ikke til en vis Grad skulde kunne berolige mig ved den blot agnatistiske, uagtet jeg ingenlunde kan billige Alt, hvad der i denne Henseende er bleven sagt af Premierministeren. Der er Andre, som ville kæmpe for den cognatistiske Arvesølgens Bibeholdelse som absolut nødvendig; dem maa jeg overlade at tale derom; men, idet jeg fuldkommen maa indrømme, at den cognatistiske Arvesølge i det Tilfælde, da den skulde anvendes, muligviis kunde fremstille en fremmed Arving, der var ligesaa uønskelig som Noget, der ad hvilken som helst anden Vej kaldtes til Thronen, kan jeg dog ikke nægte, at det har undret mig nu at høre gjentage som en Grund mod den cognatistiske Arvesølge, at der ved den let opstaaer Tvivl og Strid mellem flere Potentater (Hør!). Den cognatistiske Arvesølge kan i sin Form være ligesaa sikker og bestemt som den agnatistiske, saa at man, hvor Mange der end ere i Rækken, altid veed, hvo der er nærmest (Ja!). Noget, jeg ligeledes har undret mig over at høre an-